

ਮਹਾਸਭਾ.

ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਐਨ. ਐਚ. ਭਗਵਤੀ, ਜੇ.

1951 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 166.

ਗਣੇਸ਼ੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ,-- ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਮੋਰਟਗੇਜ—ਸਹਿ-ਗਿਰਵੀਕਾਰ—ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ—ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ—ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ।

ਇਕੁਇਟੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਜੇਕਰ ਕਈ ਸਾਂਝੇ ਮੋਰਟ ਗੈਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ * ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀ ਮੋਰਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮੋਰਗੇਜਰਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਹੱਜਸਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ (1), ਦਿਗਬੰਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਨਰਿੰਦਰ ਨਰਾਇਣ ਪਾਂਡੇ (2) ਅਤੇ ਸੂਰਿਆਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮੁਲ (3), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਮਲਾ (ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.) ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15 ਸਤੰਬਰ 1948 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, 1945 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1844 ਵਿਚ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ, ਮਿਤੀ 5 ਜੂਨ 1945 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਉਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 171, 1943 ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਉਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 27 ਅਗਸਤ 1943 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। 1943 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ

ਵਰਤਮਾਨ:

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ :■—ਸ਼੍ਰੀ ਤਰਕਬੰਦ-ਰਿਜਮੇਹਨ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਬੀਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਲ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਏਜੰਟ,
ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ :-ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ), ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਪੀ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ

ਨਿਰਣਾ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ -

ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਮੁਦਈ, ਜੂਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਸਤ ਨਰਾਇਣ, ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋ-ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਨੇ ਸਾਲ 1896 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਘੁਨਾਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 5,800 ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਡੀ ਫੈਕਟੋਰਸ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ - ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ 4 ਦੀ ਲੀਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 5 ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 192u ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਸਕੇ।, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। 5,800 ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਪਰ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰੁਪਏ। 11,200 ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਗਣੇਸ਼ੀ ਲਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਰੁਪਏ। 5,800 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਰੁ. 1,200 ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 4,600 ਤੋਂ ਰੁ. 5,000, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕੋਲ ਸੀ

r ਵੇਲੇ ਵੀਜੇ ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਸ 497 ਨੇ 1940 ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਸਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ। ਮੌਰਗੇਜ 'ਤੇ 11,200 ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਦੋ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਦੂਜਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੈਗਰਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕਰੇ। 5,800 ਜੋ ਉਸਨੇ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ। 11,200 ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ; ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ, ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਿੰਦੂ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ੀ ਲਾਲ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

'x ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਰੱਖਿਅਤਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਪਦਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਮੇਸ਼ੀ ਲਾਲ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ u - ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਤਿ ਪ੍ਰੀ ਐਡ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਚੰਦਰ- ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਖਾਰਾ ਅਈਅਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ।

ਓਨੀ* ਦੂਜਾ ਨੁਕਤਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗਣੇਸ਼ੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਵਾਦ ਸਬਰੋਗੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੈ। ਰੀਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਨੂੰ ਰਿਡੈਪਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸਹਿ-ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢਾਲ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ed, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਸਹਿ-ਮਾਰਟ ਗੈਗਰਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ? - ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 92 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ:

ਧਾਰਾ 91 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ (ਮੋਰਗੇਜਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਕੋਲ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਜਿਸਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਉਹ ਰਿਡੀਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 1929 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ XX ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਧਾਰਾਵਾਂ 74 ਅਤੇ 75 ਨੇ ਸਿਰਫ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੀਡੀਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹਿ - ਗਣੇਸ਼ੀ ਲਾਲ ਗਿਰਵੀਨਾਰ ਦੇ ਰਿਡੈਪਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ «• ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ . ਐੱਨ _ਚੰਦਰ- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ SG 'ਖਾਰਾ ਅਈਅਰ 92 ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜੋ. ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜੋ - ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 74 ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ 75 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਤੇ 95, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਲਾਗੂਕਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ , ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ

ਜਵਾਬ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੇ - ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਜਿਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਜਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁੜ ਡਿਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ; ਉਹ ਸਹਿ-ਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਧੂ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। *ਹਾਜ਼ਸਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਅ (1)* ਲਾਰਡ ਬਰੋਗਮ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਨਿਯਮ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ 1 ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ, ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, 'ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ *ਰੀਇਮਬਰਸਮੈਂਟ*। ਸੈਲਡਨ " ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤਿਰਛਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਸਬਰੋਗੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ:

"ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਉੱਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਹਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰ ਰੀਡੈਮਪਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ।"

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੋ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਅਲਾਬਾਮਾ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੈਰਿਸ, ਸਬਰੋਗੇਸ਼ਨ (1889 ਐਡੀਸ਼ਨ) 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 125 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਨਿਯਮ ਹੈ, ਕਿ ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ, ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸਨ; ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਜ਼ਮਾਨਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਸਾਧਨ ਦਾ

ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ। ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ, ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੂਲ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Ganeshi Lal

v.

Joti Pershad.

N. Chandra-
sekhhara Aiyar
J.

ਸਹਿ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਮੌਰਗੇਗਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੂਜੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਪੱਖਪਾਤ, ਜਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਲਡਨ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 105 ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

“ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਉਸ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਛੂਟ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ - ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ * ਉਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ: ਉਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 178 ਵਿੱਚ, ਹੈਰਿਸ ਅਜੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਅਧੀਨਗੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਘਟੀ ਹੋਈ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੋਟ 'ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚਿਹਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ iv ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ

ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜੇ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੱਥ* ਸਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਫੰਡ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਲੱਗ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਹ ਇਕੁਇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ,"

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਤੰਬੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਕੁਇਟੀ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਪੋਮੋਰੋਏ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। (ਸਾਈਮਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਾਲੀਅਮ IV ਦਾ ਪੰਨਾ 632 ਦੇਖੋ)। ਉਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 640 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ -

"ਮੋਰਗੇਜਰ ਨੇ ਖੁਦ ਗਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੋਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮੰਨ ਲਈ ਹੈ ' ਭੁਗਤਾਨ' ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਤੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ"

ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੋਮੋਰੋਏ ਪੰਨੇ 660 ਅਤੇ 661 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਮੋਰਗੇਜ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਡਵਾਂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਉਹ ਕੁਸ਼ਲ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬੋਝ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1856 (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ V ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਜੋ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮੌਰਗੇਗਰ ਜੋ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰ ਰਾਸ਼ਬੋਹਰੀ ਘੋਸ਼ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੌਰਟਗੇਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਖੰਡ 1, 5 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੰਨਾ 354 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਹਿ-ਬੰਧਕ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹਨ:

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮੌਰਗੇਜ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਾਇਨੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੀਮਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਤਫਾਕਨ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੌਰਟਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਗਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਸਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪੁਰਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਗਰ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਮੌਰਟਗੇਗਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ, ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਗਰ ਕੋਲ ਮੌਰਟਗੇਜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸਦਾ ਮੌਰਗੇਜ ਉਹ ਰਿਡੀਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਸਹਿ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੌਰਗੇਜ ;

ਅਤੇ' ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਾਨ - ਸਾਰਣੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਡੀਮਿੰਗ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੇਗਰ ਨੂੰ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੇਗਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬੋਝ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦਿਗੰਬਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਹਰਿੰਦਰ ਨਰਾਇਣ ਪਾਂਡੇ (1) ਵਿੱਚ ਸਰ ਆਸੂਤੋਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਟਿਊਨਨ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਡੀਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸਾਂਝੇ ਸਹਿ ਗਿਰਵੀਨਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੇਗਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਖਰਚੇ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਦਲ,

ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ, ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਕਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਪੂਰੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਲਈ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਬ-ਸਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਜ਼ੀ ਬੰਦਸ਼, ਜੋ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸੁਰਿਆਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ: ਸ਼੍ਰੀਰਾਮੁਲੁ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਜੋਂ ਮੋਰਟਗੇਜ 'ਤੇ ਸੀ. ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਮੋਰਟਗੇਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ - ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੋਝ ਬੰਧਨ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੋਰਟਗੇਗਰਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ.

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ

ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਾਂ 1929 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਸੀਂ ਬਰਾਬਰੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਅਤੇ 95 ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਸਾਬਕਾ ਤੰਬੂ ਜਾਂ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। , ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੂਜੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੁਝ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚਾਚੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਟਰਿੱਪਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਏਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

, ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ